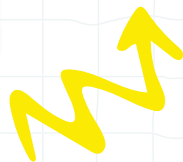

ĐÁP ÁN ĐỀ 1

1 ĐỌC HIỂU

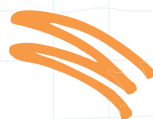
Câu	Nội dung
1	Nhân vật trữ tình: Tác giả.
2	Từ láy trong khổ 2: mãi mãi.
3	⊙ Điệp từ “như”. ⊙ Tác dụng: ✦ Điệp từ “như” nhấn mạnh nỗi nhớ day dứt, dai dẳng, khắc khoải, một cảm giác băng khuâng khó tả của những người con xa xứ. Nó không đơn thuần là một ký ức, mà còn là một phần máu thịt, là sự trăn trở khôn nguôi về nguồn cội. ✦ Việc lặp điệp từ “như” tạo nhịp điệu nhẹ nhàng, sâu lắng, da diết cho lời thơ.
4	⊙ “Bát cháo hoa” gợi lên những năm tháng gian khổ, nạn đói năm Ất Dậu (1945), khi cả làng phải sống trong cảnh thiếu thốn, ăn cháo hoa cầm cự qua ngày. Hình ảnh này gợi nhắc về thời kì cơ cực, thiếu thốn của người dân quê hương trong quá khứ, đồng thời nhấn mạnh nỗi đau và ký ức khó quên về một thời đói khổ. ⊙ Hình ảnh “bát cháo hoa” còn là biểu tượng của tình làng nghĩa xóm, sự sẻ chia và sức mạnh tình đoàn kết. “Ngọt cả một đời” – sự ngọt ngào ấy không chỉ đến từ hương vị, mà còn là tình cảm sẻ chia, sự đồng cam

cộng khổ, là thứ dư vị ám áp của tình quê hương mà dù có đi xa, tác giả vẫn không thể nào quên.

5

- ⊙ Hai câu thơ của Nguyễn Bá Chung: “Bao đổi thay thẳm trầm bong lớp vỏ/Nhìn quê hương để lại nhận ra mình” không chỉ là lời tự sự về hành trình trở về cội nguồn, mà còn là lời nhắc nhở sâu sắc về ý nghĩa của việc giữ gìn bản thân trước những thăng trầm của cuộc sống.
- ⊙ Giữa những thăng trầm, **giữ gìn bản thân chính là cách để ta sống thật với chính mình, bảo tồn, giữ gìn những gốc rễ, nét đẹp của bản thân**. Như một cội cây, gốc rễ sâu bền là điều kiện để vươn lên mạnh mẽ giữa bão tố, bản sắc cá nhân là sức mạnh giúp ta đứng vững trước những đổi thay.
- ⊙ Việc giữ gìn bản thân cũng là cách chúng ta **khẳng định giá trị riêng trong cộng đồng**. Trong một thế giới phẳng, nơi những ảnh hưởng đa chiều dễ khiến ta mờ nhạt, bản sắc cá nhân chính là sức mạnh giúp mỗi người tạo nên dấu ấn độc đáo của mình. Nó giúp ta tồn tại không chỉ như một phần nhỏ bé của đám đông, mà còn như một thực thể có ý nghĩa, có giá trị riêng biệt.

2 VIẾT

Câu 1.

Mở đoạn: Giới thiệu vấn đề nghị luận.

Thân đoạn: Cảm xúc ban đầu là nỗi nhớ quê hương da diết, khôn nguôi, sau đó là nỗi xót xa, thương cảm và niềm tự hào sâu sắc khi hồi tưởng về quá khứ đầy gian khó và hào hùng của quê hương và khép lại bằng sự chiêm nghiệm của tác giả khi đối diện với quê hương sau bao thăng trầm: (Sau đây là những phân tích chi tiết về cảm xúc ấy)

◎ **Nỗi nhớ da diết, khôn nguôi về quê hương.**

- ✎ Ngay từ khổ đầu, bài thơ đã khắc họa sự trở về trong một trạng thái đầy suy tư. Ba mươi năm xa cách không chỉ là quãng thời gian dài, mà còn là biểu tượng của những biến động, thăng trầm trong cuộc đời và lịch sử quê hương. Câu thơ: *“Ba mươi năm xa cách quê hương/Bảy lần về thôi cũng là tạm đủ”* gợi lên một nỗi buồn man mác. Số *“ba mươi năm”* và *“bảy lần”* như những dấu ấn thời gian đọng đầy kỷ niệm và nỗi trăn trở.
- ✎ Một phần đặc sắc của bài thơ là cách tác giả diễn tả nỗi nhớ quê hương — một nỗi nhớ vượt lên trên mọi ngôn từ, không thể gọi tên: *“Có cái gì là lạ không thể quên/Như nỗi nhớ không biết tên mà gọi”*. Tác giả so sánh nỗi nhớ với những cảm xúc khó định nghĩa: *“nỗi đau không thể làm dịu vơi”*, *“ngôi nhà mãi mãi đi tìm”*. Đây không chỉ là nhớ về một vùng đất, mà còn là nhớ về bản sắc, về những giá trị tinh thần gắn bó từ thuở ấu thơ. Sự day dứt, khắc khoải ấy gợi ra một hình ảnh quê hương vừa thân quen vừa xa lạ, nơi mà dù có thay đổi, vẫn luôn mang dấu ấn thiêng liêng của ký ức.

◎ **Phía sau nỗi nhớ quê hương da diết là những nỗi xót xa, thương cảm và niềm tự hào sâu sắc khi tác giả hồi tưởng về quá khứ đầy gian khó nhưng hào hùng của làng quê:**

- ✎ Mảnh đất quê hương hiện lên trong sự khắc nghiệt của lịch sử: *“Mảnh đất vỡ bồi máu xương ta đó/Đỉnh Yên Tử hoa đại còn vết đỏ/Những người xưa vì nước xả thân mình”*. Tác giả gọi tên quê hương bằng những vết thương chưa lành, những mất mát không thể phai mờ. Mỗi tấc đất quê hương được *“bồi đắp”* không chỉ bởi phù sa mà còn bởi máu xương của những con người đã ngã xuống. Đỉnh Yên Tử — biểu tượng của tâm linh và lịch sử — nay vẫn còn lưu dấu *“hoa đại vết đỏ”* như một lời nhắc nhở về sự hy sinh cao cả của thế hệ đi trước, những con người quên mình để

bảo vệ quê hương. Đó là niềm tự hào sâu sắc, nhưng cũng là nỗi đau khó nguôi.

☞ “Con đường quê vẫn mãi mãi gập ghềnh/Bao năm tháng những người làng chịu đói”. Hồi ức về nạn đói năm Ất Dậu hiện lên qua hình ảnh “tất cả làng tự lại, ăn cháo hoa suốt cả mấy tháng trời”. Cảnh đói khổ hiện hữu nhưng lại không lẫn át được tinh thần sẻ chia và đoàn kết. Trong cơn hoạn nạn, bát cháo hoa đơn sơ trở thành biểu tượng của tình làng nghĩa xóm, của sự sống được duy trì nhờ vào sức mạnh cộng đồng: “Bát cháo hoa mà ngọt cả một đời/Quý hơn cả bao ngọc vàng cộng lại.” Đó không chỉ là một kỷ niệm khó quên, mà còn là niềm trân trọng những giá trị tinh thần vượt lên trên vật chất. Sự ngọt ngào của bát cháo hoa không đến từ hương vị, mà từ tình thương yêu và sự đùm bọc của những con người trong cơn nguy khốn.

☞ Bài thơ khép lại bằng sự chiêm nghiệm của tác giả khi đối diện với quê hương sau bao thăng trầm: “Để về đây nhận lại mặt người/Để mình biết mình vẫn là mình cũ.” Quê hương trở thành tấm gương phản chiếu, giúp tác giả nhìn thấy chính mình — một phần bản ngã vốn bị che phủ bởi lớp vỏ của thời gian và sự đổi thay. Dù cuộc đời có nhiều biến cố, tác giả nhận ra rằng tình yêu và sự gắn bó với quê hương là bất biến. Câu thơ: “Nhìn quê hương để lại nhận ra mình” là một lời khẳng định sâu sắc: quê hương không chỉ là nơi chốn, mà còn là nguồn cội, là nơi con người tìm lại bản thân, tìm lại những giá trị cốt lõi không phai mờ.

Kết đoạn: Đánh giá: Sự vận động cảm xúc trong bài thơ Quê hương là một hành trình trọn vẹn từ nỗi nhớ nhung khắc khoải, hồi tưởng đau thương, đến sự tự hào và chiêm nghiệm sâu sắc về bản thân. Từng câu thơ là lời tự sự chân thành, thấm đẫm tình yêu quê nhà. Qua đó, Nguyễn Bá Chung đã truyền tải một thông điệp ý nghĩa: quê hương không chỉ là nơi chốn để nhớ mà còn là nơi lưu giữ tâm hồn, bản sắc, và bản ngã của mỗi người.

Câu 2:

Mở bài: Trong dòng chảy của cuộc đời, có những giá trị vĩnh cửu như ánh sáng soi đường, như điểm tựa của lòng người. Một trong số đó là sự tử tế – một phẩm hạnh giản dị mà kỳ diệu, là gốc rễ của mọi điều tốt đẹp. Henry James từng nói: “Trong đời người có ba điều quan trọng: thứ nhất là sống tử tế, thứ hai là tử tế, và thứ ba là phải tử tế.” Phải chăng, chỉ khi biết sống tử tế, con người mới có thể trở thành phiên bản đẹp đẽ nhất của chính mình? Với học sinh – những mầm non đang lớn lên trong vườn ươm của tri thức và nhân cách, học cách sống tử tế là một hành trình cần thiết và ý nghĩa để xây dựng một tương lai rạng ngời, một xã hội tốt đẹp.

Thân bài:

🕒 Giải thích:

✎ Tử tế là gì? Tử tế là phẩm chất thể hiện lòng tốt, sự chân thành và sẵn sàng giúp đỡ người khác một cách vô tư, không vụ lợi. Đó là khi con người hành xử đúng mực, biết quan tâm và chia sẻ với mọi người xung quanh. Sự tử tế xuất phát từ trái tim trong sáng và mong muốn mang lại điều tốt đẹp cho cuộc sống.

✎ Giải thích câu nói: Câu nói của Henry James nhấn mạnh rằng sống tử tế là giá trị quan trọng nhất trong cuộc đời mỗi người. Ông khẳng định sự tử tế cần được đặt lên hàng đầu và lặp lại ba lần để khắc sâu tầm quan trọng của phẩm hạnh này. Dù trong hoàn cảnh nào, sống tử tế luôn là kim chỉ nam để con người hoàn thiện nhân cách và xây dựng một cuộc sống ý nghĩa.

🕒 **Thực trạng của vấn đề đối với học sinh:** Hiện nay, không ít học sinh đang dần quên đi giá trị của sự tử tế trong cuộc sống hằng ngày. Một bộ phận học sinh thờ ơ, vô cảm trước những khó khăn của bạn bè hay cộng đồng xung quanh. Bên cạnh đó, tình trạng bạo lực học đường, ích kỷ và thiếu tinh thần sẻ chia vẫn còn tồn tại đáng lo ngại.

→ Nhận định của Henry James và thực tế học đường đã đặt ra vấn đề cần giải quyết với mỗi học sinh hiện nay: Giải pháp để học cách sống tử tế.

☉ **Tại sao học sinh phải học cách sống tử tế?**

- ☛ **Thứ nhất, sống tử tế giúp học sinh hình thành nhân cách tốt đẹp, biết yêu thương và tôn trọng người khác.** Những hành động tử tế nhỏ bé hôm nay sẽ trở thành thói quen tích cực, giúp các em trở thành công dân có ích trong tương lai. Một tâm hồn tử tế luôn là nền tảng cho sự phát triển bền vững của mỗi cá nhân.
- ☛ **Thứ hai, sự tử tế giúp xây dựng môi trường học đường lành mạnh và đầy ắp tình thương.** Khi học sinh biết quan tâm, giúp đỡ nhau, tình bạn sẽ trở nên bền chặt và những mâu thuẫn sẽ dần được xóa bỏ. Một ngôi trường tràn ngập sự tử tế là nơi mà mọi học sinh đều cảm thấy an toàn và hạnh phúc.
- ☛ **Thứ ba, sống tử tế mang lại niềm vui và ý nghĩa cho cuộc sống của chính học sinh.** Khi trao đi lòng tốt, các em sẽ nhận lại được sự yêu quý, trân trọng và niềm vui từ việc giúp đỡ người khác. Từ đó, cuộc sống trở nên tươi đẹp hơn và trái tim luôn ngập tràn cảm xúc tích cực.

☉ **Học sinh cần làm gì để học cách sống tử tế:**

- ☛ **Biết lắng nghe và thấu hiểu người khác:** Học sinh cần tập lắng nghe một cách chân thành để hiểu được cảm xúc và khó khăn của bạn bè xung quanh. Đặt mình vào vị trí của người khác sẽ giúp các em nuôi dưỡng lòng đồng cảm và sự sẻ chia. Khi thấu hiểu, các em sẽ biết cách hành xử nhẹ nhàng, bao dung và tình cảm hơn.
- ☛ **Thực hiện những hành động tử tế nhỏ bé mỗi ngày:** Một lời động viên khi bạn buồn, một nụ cười khích lệ hay một cử chỉ giúp đỡ giản dị cũng đủ thể hiện sự tử tế. Những hành động nhỏ

ấy không chỉ mang lại niềm vui cho người khác mà còn sưởi ấm trái tim chính mình. Sống tử tế bắt đầu từ những điều bình dị và gần gũi nhất.

☛ **Chủ động giúp đỡ khi có thể:** Đừng ngần ngại đưa tay ra khi thấy ai đó cần sự hỗ trợ. Đôi khi, chỉ một hành động kịp thời như giúp bạn nhặt đồ rơi hay hướng dẫn bài tập cũng làm nên một ngày ý nghĩa. Sự giúp đỡ chân thành luôn khiến cuộc sống thêm phần ấm áp và gắn kết.

☛ **Nuôi dưỡng lòng biết ơn và trân trọng:** Học sinh nên học cách cảm ơn những điều tốt đẹp mình nhận được từ người khác và từ cuộc sống. Lòng biết ơn giúp các em nhận ra giá trị của sự tử tế và thôi thúc các em lan tỏa điều ấy đến mọi người. Biết trân trọng cuộc sống sẽ giúp tâm hồn trở nên trong sáng và rộng mở hơn.

☉ **Mở rộng vấn đề, trao đổi ý kiến khác/trái chiều:**

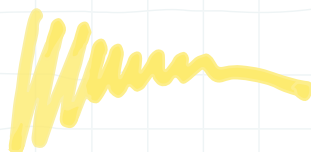
☛ **Sự tử tế không có nghĩa là đặt lợi ích của người khác lên trên lợi ích của mình hay để người khác lợi dụng lòng tốt của mình.** Sống tử tế là cho đi, nhưng không phải đánh mất bản thân hay hy sinh mọi điều mình có. Sự tử tế cần được đặt trong ranh giới của sự tự tôn và tự bảo vệ bản thân. Nếu lòng tốt bị lợi dụng hay bị biến thành gánh nặng, đó không còn là tử tế mà là sự tổn thương không đáng có.

☛ **Ý kiến khác “Sống tử tế chỉ mang lại thiệt thòi”.** Sống tử tế không hề là thiệt thòi, vì khi cho đi lòng tốt, ta nhận lại được niềm vui và sự thanh thản trong tâm hồn. Tử tế giúp xây dựng những mối quan hệ bền vững và đáng tin cậy, là tài sản vô giá trong cuộc sống. Những gì ta trao đi sẽ luôn quay trở lại, bởi lòng tử tế giống như hạt giống gieo trồng, một ngày sẽ nảy nở thành những bông hoa rực rỡ của tình yêu thương và hạnh phúc.

🕒 Rút ra bài học:

- 📌 Giúp đỡ bạn bè, người thân xung quanh.
- 📌 Lắng nghe, thấu hiểu người khác, đặt mình vào hoàn cảnh của họ.
- 📌 Biết ơn những người đã giúp đỡ mình.
- 📌 Tích cực tham gia các hoạt động của đoàn trường, lớp, địa phương như: quyên góp đồ dùng học tập, quần áo cho học sinh khó khăn, hoạt động đến ơn đáp nghĩa, hoạt động bảo vệ môi trường,...
- 📌 Chia sẻ các hình ảnh đẹp, hình ảnh tử tế trên mạng xã hội, biết lên án các hành vi không đẹp, vi phạm pháp luật và đạo đức,...

Kết bài: Tử tế không phải là điều gì quá đỗi lớn lao, mà chính là những hành động nhỏ bé ta trao đi mỗi ngày: một lời nói ấm áp, một ánh mắt sẻ chia hay một bàn tay nâng đỡ kịp thời. Học sinh cần học và thực hành sự tử tế từ những điều giản dị ấy để cuộc sống trở nên giàu ý nghĩa và tràn đầy tình người. Sống tử tế không chỉ là trách nhiệm, mà còn là món quà vô giá dành cho bản thân và những người xung quanh. Bởi lẽ, như một dòng suối trong veo, lòng tử tế sẽ luôn chảy mãi, lan tỏa yêu thương và làm cho thế giới này bớt đi khổ đau, thêm vào hạnh phúc.

ĐÁP ÁN ĐỀ 2

1

ĐỌC HIỂU

Câu	Nội dung
1	⊙ Ngôi kể: Ngôi thứ nhất ⊙ Căn cứ: Người kể xưng “tôi” kể lại những gì mình chứng kiến và thể hiện cảm xúc, suy nghĩ của mình.
2	Những chi tiết thể hiện sự thay đổi của làng quê: ⊙ “Làng tôi giờ ngày càng phồn phơ giàu. Người ta thi nhau xây nhà lầu...” ⊙ “Chả ai còn đất để mà đánh đá, mà có cho không đá ong cũng chả ai thèm xây nữa”. ⊙ “Người ta đốt gạch phì phì ở chân đê, nhà nào chả bê tông cốt thép, thế là lão Măng mất nghề”.
3	⊙ Nghĩa gốc của “phồn phơ” là trạng thái vui vẻ, ung dung, không lo nghĩ gì. ⊙ Tuy nhiên, trong ngữ cảnh này, từ “phồn phơ” không đơn thuần diễn tả sự giàu có mà còn ẩn chứa ý mỉa mai về sự thay đổi của làng: người dân có thể trở nên giàu có hơn, nhưng họ thờ ơ, hời hợt trước sự mất mát của những giá trị truyền thống.
4	Nhân vật lão Măng đóng vai trò trung tâm trong việc khắc họa và truyền tải chủ đề, tư tưởng của tác phẩm:

- ◎ **Lão Măng là hình ảnh đại diện cho nghề đá ong, một phần văn hóa đặc trưng của làng Đoài.** Qua cuộc đời lão, tác phẩm gợi lên sự tôn vinh những con người thầm lặng đã gắn bó và bảo tồn nghề truyền thống.
 - ◎ **Lão Măng là nhân chứng cho sự thay đổi tàn nhẫn của thời cuộc.** Khi làng quê ngày càng “phồn phơ giàu” và những giá trị truyền thống bị thay thế bởi bê tông, cốt thép, lão trở thành biểu tượng của những gì cũ kỹ, không còn phù hợp với thời đại.
 - ◎ **Qua lão Măng, tác phẩm không chỉ ca ngợi những giá trị cũ mà còn phê phán một xã hội đang chạy theo vật chất,** giàu có về hình thức nhưng nghèo nàn về tinh thần, từ đó đặt ra câu hỏi sâu sắc về trách nhiệm của con người trong việc bảo tồn và phát huy các giá trị lâu đời.
-
- ◎ Đoạn trích khắc họa sự mai một của nghề đá ong làng Đoài, biểu tượng văn hóa gắn liền với ký ức làng quê. Những ngôi nhà đá ong cổ kính dần bị thay thế bởi nhà lầu bê tông cốt thép, kéo theo sự lụi tàn của nghề truyền thống và những con người từng gắn bó cả đời với nó.
 - ◎ **Việc bảo vệ giá trị truyền thống là cách lưu giữ bản sắc văn hóa và nuôi dưỡng tâm hồn cộng đồng.** Trong đời sống hiện đại đầy biến động, những giá trị ấy là cầu nối giữa các thế hệ, giúp con người hiểu rõ hơn về cội nguồn và trân trọng di sản. Chỉ khi gìn giữ truyền thống, chúng ta mới có thể xây dựng một xã hội phát triển mà không đánh mất bản sắc.
 - ◎ **Nếu không bảo vệ các giá trị truyền thống, con người sẽ rơi vào trạng thái xa rời cội rễ, sống thiếu chiều sâu văn hóa.** Những giá trị ấy chính là nền tảng để đối diện với thách thức của thời đại và tạo nên bản lĩnh riêng. Việc bảo tồn không chỉ là trách nhiệm của một cá nhân mà cần sự chung tay của cả cộng đồng và xã hội.

2 VIẾT (6 ĐIỂM)

Câu 1.

Mở đoạn: Giới thiệu khái quát chi tiết: Chi tiết “...” xuất hiện như thế nào?

Thân đoạn:

- ◎ **Chi tiết gợi nên sự tiếc thương sâu sắc của nhân vật tôi với những giá trị truyền thống:**

Cụm từ “**quay lưng lại với làng**” không chỉ diễn tả hành động rời đi mà còn mang hàm ý về sự chia lìa, sự xa cách không chỉ về không gian mà cả về tinh thần, giữa một người trẻ đã rời quê lên phố và một người như lão Măng – tượng trưng cho hồn cốt của làng quê xưa. Cảm xúc tiếc nuối trào dâng khi lão Măng, biểu tượng của ký ức làng quê và nghề đá ong, đã ra đi mãi mãi. Nhân vật “tôi” nhận ra tình yêu và sự gắn bó với đá ong trong mình nhưng lại không thể bày tỏ, không thể chia sẻ với lão Măng khi ông còn sống. Điều này tạo nên nỗi day dứt khôn nguôi, một nỗi nhớ như “**tôi cũng nhớ đá ong lắm**”, vừa như một lời thú nhận vừa như sự tiếc nuối. Câu văn như một tiếng thở dài, ám chỉ sự muộn màng khi chỉ đến lúc lão ra đi, nhân vật mới nhận ra sức sống và ý nghĩa của những viên đá ong trong ký ức. Đó không chỉ là nhớ nhung những viên đá hay nghề truyền thống, mà còn là sự tiếc nuối cho một phần quá khứ gắn liền với bản sắc làng quê nay đã phai nhạt.

- ◎ **Phản ánh bi kịch của sự mai một giá trị truyền thống:** Sự ra đi của lão Măng không chỉ là cái chết của một con người, mà còn là dấu chấm hết cho một nghề truyền thống, một phần linh hồn của làng Đoài, là bi kịch của những gì đẹp đẽ nhưng không còn chỗ đứng trong đời sống hiện đại.
- ◎ **Lời nhắc nhở về trách nhiệm gìn giữ văn hóa truyền thống:** Chi tiết “Lão không biết rằng tôi cũng nhớ đá ong lắm” vừa là lời bộc

bạch chân thành, vừa là một lời cảnh tỉnh sâu sắc. Nó đặt ra câu hỏi lớn: liệu có đủ tình yêu và sự hoài niệm để giữ lại giá trị truyền thống, hay tất cả sẽ chỉ là ký ức sau khi đã biến mất? Tác phẩm ngầm kêu gọi trách nhiệm của thế hệ trẻ trong việc bảo tồn, gìn giữ những nét đẹp giản dị nhưng giàu ý nghĩa của văn hóa truyền thống. Tâm trạng nhớ nhung của nhân vật “tôi” không chỉ là cảm xúc cá nhân, mà còn là tiếng nói thay cho những điều đang bị lãng quên. Qua đó, tác giả gửi gắm thông điệp: đừng để những giá trị quý giá của quê hương chỉ còn là hồi ức, mà hãy trân trọng, bảo tồn chúng khi vẫn còn cơ hội.

Kết đoạn: Chi tiết này là chi tiết quan trọng trong việc thể hiện chủ đề, tư tưởng của cả tác phẩm, gọi nên sự trầm trở cũng như lời nhắc nhở về việc bảo vệ giá trị truyền thống trong dòng chảy hiện đại.

Câu 2:

Mở bài: Tiếng Việt, với sự giàu đẹp và trong sáng, là niềm tự hào thiêng liêng của dân tộc, là nơi hội tụ tâm hồn, văn hóa và bản sắc Việt Nam. Mỗi câu từ, mỗi thanh âm của tiếng mẹ đẻ không chỉ là phương tiện giao tiếp mà còn là sợi dây nối liền quá khứ, hiện tại và tương lai. Tuy nhiên, trong thời đại số hóa và toàn cầu hóa, việc sử dụng Tiếng Việt một cách thiếu chuẩn mực đang dần trở thành vấn đề đáng lo ngại, đặc biệt trong giới trẻ. Vì vậy, thế hệ trẻ cần ý thức rõ trách nhiệm của mình trong việc giữ gìn sự trong sáng của Tiếng Việt, để ngôn ngữ này mãi là niềm tự hào của dân tộc Việt Nam.

Thân bài:

- ◎ **Giải thích:** Giữ gìn sự trong sáng của Tiếng Việt là bảo vệ và phát huy giá trị ngôn ngữ dân tộc, sử dụng Tiếng Việt đúng chuẩn, giàu ý nghĩa và tinh tế.
- ◎ **Thực trạng của vấn đề đối với học sinh:** Hiện nay, nhiều học sinh có thói quen sử dụng tiếng Việt sai lệch, pha trộn tiếng nước ngoài hoặc lạm dụng ngôn ngữ mạng một cách tùy tiện. Việc viết tắt,

dùng từ biến dạng, thiếu dấu câu khi nhắn tin hay giao tiếp khiến tiếng Việt dần mất đi sự trong sáng vốn có. Nếu không sớm khắc phục, tình trạng này có thể ảnh hưởng đến khả năng diễn đạt, tư duy ngôn ngữ và cả bản sắc văn hóa dân tộc.

☉ Tại sao học sinh cần gìn giữ sự trong sáng của Tiếng Việt?

- ☛ **Tiếng Việt không chỉ là công cụ giao tiếp mà còn là linh hồn của dân tộc, gắn liền với lịch sử và văn hóa Việt Nam.** Mỗi từ, mỗi câu đều mang trong mình những giá trị tinh thần, phản ánh bản sắc và tâm hồn người Việt. Nếu không gìn giữ sự trong sáng của tiếng Việt, ngôn ngữ dân tộc sẽ dần bị pha tạp, mai một, làm mất đi nét đẹp truyền thống thiêng liêng.
- ☛ **Việc sử dụng tiếng Việt đúng chuẩn giúp học sinh rèn luyện tư duy logic, khả năng diễn đạt rõ ràng và mạch lạc.** Khi có một nền tảng ngôn ngữ vững chắc, học sinh sẽ tự tin hơn trong học tập, công việc và cuộc sống. Ngược lại, nếu để tiếng Việt bị sai lệch, học sinh có thể gặp khó khăn trong giao tiếp và bày tỏ suy nghĩ, ảnh hưởng đến cả sự phát triển cá nhân và tương lai.

☉ Học sinh cần làm gì để giữ gìn sự trong sáng của Tiếng Việt?

- ☛ **Học sinh cần trau dồi và sử dụng tiếng Việt đúng chuẩn trong học tập và giao tiếp hằng ngày.** Lời nói, câu chữ phải rõ ràng, mạch lạc, không tùy tiện cắt xén hay biến dạng. Khi giữ gìn sự trong sáng của tiếng mẹ đẻ, ta cũng đang giữ gìn vẻ đẹp văn hóa dân tộc.
- ☛ **Đọc sách, thơ, văn học Việt Nam là cách tuyệt vời để nâng cao vốn từ và cảm nhận vẻ đẹp của tiếng Việt.** Những câu chữ giàu hình ảnh, ý nghĩa sẽ giúp học sinh thêm yêu và tự hào về ngôn ngữ quê hương. Khi ngôn ngữ được nuôi dưỡng bằng tâm hồn, nó sẽ mãi trong trẻo và bền vững.
- ☛ **Học sinh cần hạn chế lạm dụng ngôn ngữ mạng và pha trộn tiếng nước ngoài khi không cần thiết.** Việc sử dụng ngôn từ

méo mó sẽ khiến tiếng Việt dần mất đi sự tinh tế vốn có. Một dân tộc chỉ thật sự mạnh khi ngôn ngữ của họ được bảo tồn nguyên vẹn.

- ✎ **Mỗi học sinh cần có ý thức giữ gìn và lan tỏa vẻ đẹp của tiếng Việt đến mọi người xung quanh.** Khi thấy bạn bè nói sai, viết sai, ta nên nhẹ nhàng nhắc nhở, góp ý. Từ những hành động nhỏ bé ấy, tiếng Việt sẽ mãi vẹn nguyên và trong sáng.

◎ **Mở rộng vấn đề, trao đổi ý kiến khác/trái chiều:**

- ✎ **Giữ gìn sự trong sáng và đẹp đẽ của Tiếng Việt không có nghĩa là từ chối ngôn ngữ của các dân tộc khác,** mà là biết chọn lọc và hòa quyện những tinh hoa phù hợp để làm phong phú thêm tiếng nói của mình. Đó là cách để Tiếng Việt không chỉ vẹn nguyên bản sắc mà còn thêm phần sinh động, đa dạng trong dòng chảy văn hóa hiện đại.
- ✎ Nhiều người cho rằng “Trong thời đại hội nhập quốc tế, học sinh chỉ cần tiếng Anh là đủ”.
- ✎ Phản biện: Quan điểm này là phiến diện và chưa đầy đủ. Tiếng Anh giúp thế hệ trẻ hội nhập quốc tế, nhưng tiếng Việt mới là gốc rễ văn hóa, là công cụ tư duy và thể hiện bản sắc dân tộc. Nếu chỉ giỏi tiếng Anh mà xem nhẹ tiếng Việt, thế hệ trẻ sẽ đánh mất khả năng diễn đạt sâu sắc, cội nguồn văn hóa và khó thành công trọn vẹn trong cả môi trường trong nước lẫn quốc tế.

Kết bài: Tiếng Việt không chỉ là di sản, mà còn là nhịp đập văn hóa, là lời khẳng định bản sắc của người Việt Nam trên bản đồ thế giới. Giữ gìn sự trong sáng của Tiếng Việt không phải là nhiệm vụ của riêng một cá nhân, mà là trách nhiệm của cả cộng đồng, đặc biệt là thế hệ trẻ – những người sẽ kế thừa và phát triển ngôn ngữ này. Hãy trân trọng từng câu từ, hãy sử dụng Tiếng Việt bằng cả trái tim và lòng tự hào, để ngôn ngữ mẹ đẻ mãi trường tồn cùng dân tộc, đẹp đẽ như chính đất nước và con người Việt Nam.